

Antologi 2024

Ordpaddlarna
och Ordseglarna

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA

Denna antologi tillhör
Ordpaddlarna och Ordseglarna,
ordkonstgrupperna i Pargas.

Under läsåret har eleverna arbetat med olika teman och fördjupat sig i flera genrer, främst sagor och dikter. De har fantiserat och lärt sig att presentera sitt arbete, de har jobbat enskilt, i par och i grupp. Elever har bekantat sig med klassiska litterära verk samt nyare böcker.

Ha en bra läsning!

Versaldikter

En versaldikt är poesi som börjar med ett ord. Varje bokstav i ordet bygger en kort mening. Eleverna använde sitt namn för att skriva dikten.

Katten är snäll
En tiger är rolig
Nelli är min hund
Zebran kan hoppa högt
I en skog finns det jättefina trollsländor
En flamingo är rosa
Kenzie, 7 år

Siv på besök

Siv Fagerliund, en aktiv och inspirerande 86 årig lokal poet, kom och hälsade på grupperna. Hon berättade om livet på Houtskär när hon var liten och hur det är att vara gammal...

Det var roligt,
vi fick besök av Siv.

Vi fick höra om var hon bodde som barn
och om hennes katter.

Som liten visste hon inte vad läder var.

Hennes penaler var roliga.

Koklockan hade ett roligt ljud.

Vi såg hur man skrev förr i tiden...

vilka spännande bokstäver som vi inte kunde läsa...

Hon är en klok berättare.

Det känns som om att hon är ung
fast hon är gammal...

Tänder och tandfe

Mjölktänder faller ibland utan varning. Det kan hända att de faller under en ordkonstlektion, vad gör man då? Klart, man skriver en dikt om tänder!

Mun och Kropp
Människa och huvud
Tapas och tandfe.

Jag använder tänder

när jag äter goda najsiga nudlar

Jag behöver tänder för att äta

Om jag var utan tänder kunde jag inte äta

Jag sköter tänder varje dag med tandkräm

En dag tappade jag en tand när jag bet dyna

Tova, 9 år

Vitt, hårt,
tandfe och tandborste

När jag äter
behöver jag tänderna.

Om jag var utan tänder
skulle jag inte kunna tugga.

Jag sköter mina tänder
morgon och kväll.

En gång måste jag ta bort min tand...

Mina tänder är jätteviktiga.

Ada, 10 år

Dikter

Ibland det ända man behöver är en ursäkta
för att skriva en dikt...

Sväva

Jag svävar ovanför bibban.

Jag flyger som en fågel.

Jag ser moln

och jag känner mig glad.

Plötsligt hör jag en fågel.

Jag har en fågel med mig.

Bra att jag har honom med,

Jag skulle vilja flyga hem nu.

Selim, 10 år

Rädd

En flicka

En skog

En mördare

Mördaren jagar flickan

Försvunna barn i skolan

Hittar en kropp

Trädslöjläraren vill att eleverna skall laga barnkistor

Ett nytt barn i skolan.

Ada, 10 år

Gammal

En gård med rosor,
en uggla på en gren.
En rynkig dam i lila klänning står.

Hon är glad,
håller rosor i hand.
Hon må vara en åldring,
men har ej ont.

År sen står på en äng,
utan att vara skrynklig.

Hon har en docka
ur en antikbutik.

Den snälla damen mår bra på sin gård.

Hon stickar ofta med garn.

Tova, 9 år

I det granna, granna havet simmar fiskar
laxar, flundra, ål
många många fiskar.

Det känns som om de vill säga något åt mig.

Solen skiner ner på mig.

Tänk om jag möter häxan eller vargen?!

Det är bäst att jag går hem
och tar skorna på
hem till mitt pepparkakshus.

Selim, 10 år

Jag ser
Jag ser ett vattenfall
jag får anfall
jag har en hund
som är John Blund
jag ser en varg
som ser arg
jag ser en räv
som är sträv.
Elin, 9 år

Ett elakt äpple
diamant
litet hus men stort på insidan
ett giftigt träd
vattenvirvel
våldigt djupt vatten
snälla hjärtan
nötter som vill äta upp dig.
Natalie, 10 år

Tankar

Jag är i Paris
jag sover på ett moln
jag är trött
jag ser ett flygplan
jag känner frisk luft
jag känner mig lugn
jag hör flygplanen och fåglar
jag är med min hund Teddy
jag är alltid med min hund
jag skulle vilja kasta boll med honom
jag skulle vilja se det stora havet.

Elsie, 9 år

När skogen brinner

Flammor bränner.

Eld kokar.

Värmen sprider sig i skogar och hus.

Färger som lyser i mörkret.

Alla söker skydd.

Det är inte ens roligt
för den hemskaste människan
när skogen brinner.

Tova, 9 år

Resa

Jag är i skogen

Jag är på ett moln

och sitter

det finns träd

det känns skönt.

Jag är glad

jag hör fåglar

jag är ensam

jag vill inte ha någon med mig.

Jag vill gå till ett land

för jag vill se nya grejer.

Natalie, 10 år

I det granna, granna havet ser jag solnedgången,
sandens mellan tårna

jag hör vattnet som svishar med kalla vågor
jag vill tugga den röda äpplen.

I det granna, granna havet ser jag en delfinflock hoppa i
solnedgången en vacker kväll
god mat som fisk och potatis.

I det granna, granna havet äter jag en tugga av
pepparkakshusets kamin.

Elin, 9 år

Vento-hesten

Teddy-hunden

Tacosallad

Hundar, gulliga

Rida på Bela

Leka med Elin och ?

Spela Roblox

Sova

Detta är mitt jubelskrik

Elsie, 9 år

Mount Everest rör molnen.

Jag ser snön.

Tung.

Så glad att jag gråter.

Vinden.

Jag är ensam.

Jag vill inte ha någon med mig.

Bara flyga.

Jag vill se en solnedgång.

Jag vill flyga runt hela Mount Everest.

Ada, 10 år

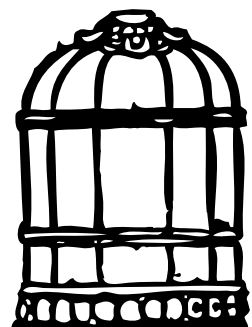
Mitt djur
var sur

det var på natten
det kom vatten.

En ekorre i ett träd dansar
min hund är ute och skäller
ekorren har långa fransar
och äter karameller.

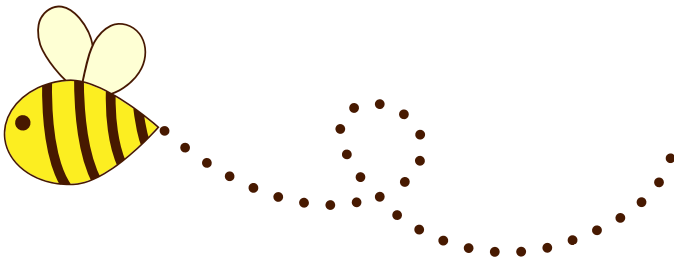
Elsie, 9 år

Jag hade ett djur
som var i en bur.
Där fanns en bäck
och en fläck
i en säck.
Natalie, 10 år

Superkrafter

Vad kan man göra om man tycker att man inte klarar av läxor? Eller om någon känns för stor eller för tung? Det är klart, man äter dunder-honung!

En katt hade hamnat upp på ett tak.

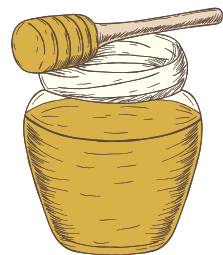
Jag tar 8 burkar dunder-honung.

Sedan bär jag stora matlådor till hustaket.

Jag gör trappor av matlådorna.

Jag gick upp och hämtade ner katten.

Seidi, 7 år

Det var en gång en tjuv som hade stulit mycket pengar.

Sen sa jag ”vad har hänt?”

Jag åt genast en burk dunder-honung

och jag tog pengar av tjuven.

Och tjuven satt i finkan tills han var snäll.

Ellen, 7 år

Det har kommit en superkatt till staden,
den vill förstöra hela staden.

Jag måste gå till mitt högkvarter
och tar en burk dunder-honung.

Men superkatten var också på väg till högkvarteret.

Jag ropar upp åt superkatten, den dummaste
superskurk.

Jag knackar på superkatten
”Vem är där?”

”Jag, Ellie! Bort från min plats, Superkatt, nu får det vara
nog!”

Då i misstag tryckte superskurken på en knapp,
och allt blev bra.

Ellie, 7 år

Alla leker i havet,
vissa surfar
vissa satt i flytmadrasser
vissa simmar.

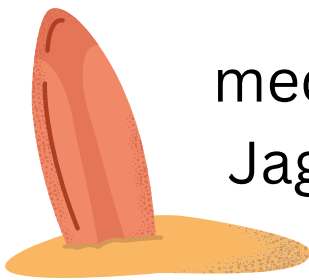
Någon bygger sandlott
med flaggor och leksaksgubbar.

Jag sitter och flyger på en våg.

Det var roligt!

Nu är det dunder-honung-efterrätten slut
min styrka och snabbhet försvann...

Melwin, 8 år

Bamse's farliga äventyr

Bamse gick ute. Plötsligt såg Bamse Beanka.
"Ta ett steg till så exploderar jag ditt hus och din familj. Eller låt mig skjuta dig i stället." sa hon.
Bamse hade inget val än att riskera sitt eget liv.

"Låt mig gå till mina vänner först,
sedan väljer jag att dö."

"Ingen dunder-honung." sa Beanka.

"Farvel" sa Bamse till sina vänner.

"Nej, Bamse, dö inte!" sa Lilleskutt.

Och Lilleskutt offrade sig och dog.

"Varför gjorde du det där för mig?" sa Bamse.
Då blev Bamse arg så att han nästan exploderade.

Nu var Beanka rädd. Hon sprang iväg.

Till slutet kunde Bamse rädda alla.

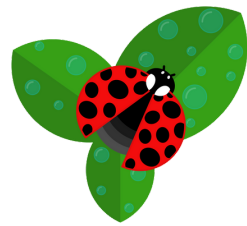
Veronica, 8 år

Under och ovanpå

Ibland blir man rastlös, då behöver man se världen från andra synvinklar...

Uppe på taket finns det myror
Uppe på bilen finns det smuts
Över träden flyger fåglar
På batteriet ryker plast

Ovanpå min hand finns det en nyckelpiga
På en penna finns det en humla.

Selim, 10 år

Under bordet skriver vi ordkonst
Under vattnet finns det guld
Under soffan gömmer sig min katt
Under bordet finns det fisk med fötter
Under bordet finns det böcker.

Elin, 9 år

Fester

Vem skulle inte vilja äta en Runebergstårta? Men hur går det till om tårtan har andra åsikter än att sjunka i någons mage?

Mamma och moster skall fara på fest.

Det doftar jättegott.

Men Runebergstårta springer i väg, långt iväg.

Den springer till ett godisland
och badar i popcorn.

Kenzie, 7 år

Jag har fest.

Mamma Jolanda kommer först.

Det doftar Runebergstårta.

Tårtan fick fötter.

Den vill springa till stranden för att simma.

Seidi, 7 år

Sara och Sanna skall komma på festen.

Det doftar Runebergstårta.

Ett-tu-tre rymde den finaste av tårtorna.

Den for bakom en stol,
den ville inte bli uppäten.

Ellen, 7 år

Berättelser

Under läsåret har vi smakat på olika genre och skrivit många berättelser.

Snusmumriken och Snow

Snow en vintervarelse som hatar sommaren. Den älskar vatten och snö. Den känner sig ensam och skulle önska en vän... Snow bor i en skog och är själv gjord av 20 % snö. Denna natt är han lite sur natten, det såg ut att börja regna. Han såg en ekorre dansa i ett träd och en hund ute och skälla. Snö möter plötsligt Snusmumriken som aldrig sett snön förut. Snusmumriken tycker att den vita saken är vacker, han tror att snö är ris. Han hör fåglar omkring som han inte hört förut då han sovit genom vintrarna. Snusmumriken ser bara mörkret och mörka färger runt sig. Snow och Snusmumriken går in i skogen. De är mitt i skogen och inget ljud hörs annat än fåglar just nu. Snusmumriken tycker att det är lite skrämmande men också verkligen vackert. Då kommer en svart katt fram till dem, de blir överraskade för de trodde att de var de enda varelser där. Katten hälsar och berättar att hon heter Luna. Båda hälsar tillbaka tillbaka och säger sina namn. Sedan kramas alla. Det börjar leka i snön och har riktigt roligt!

Elsie, 9 år

Svarttass

Jag smög i gräset. Kaniner satt stilla utan att märka att jag var där. Jag heter Svarttass och jag är en katt. Jag är ledare av min flock. Min flock heter Gräsflocken. Det finns många andra flockar. Vår värsta fiende är Spökflocken. De gömmer sig dimman i mörka skogen och har många fällor. De har dödat Snöhjärta och alla saknar henne. Så ja, du undrar säkert vad som hände med kaninen och det ska jag berätta. Jag var bara en meter ifrån kaninen. Jag var beredd att hoppa men just då hördes det ett muller. Plötsligt kom det två monster med hjul och tvåbeniga styrde dem. De högg träd och jag och min flock blev tunna att fly. Vi färdades långa vägar men vi förlorade många. Plötsligt så var vi på ett ställe som kunde bli vårt hem men det gick inte. Där bodde en flock vildhundar i närheten, det blev många strider och vi behövde flytta igen. Vi hittade en fridfull plats som var full av natur. Djuren var glada och lyckliga men kändes fel. I den här platsen fann vi trygghet och dessutom var det jättefint. Här solen lyste stark genom träd Kronorna, fåglarna sjöng och djuren lekte. Det fanns också mycket mat där och nu när vi har levt här länge så är det ingenting som känns fel. Hoppas du tyckte om att lyssna.

Ada, 10 år

Min muminkaraktär och Lusie

Lusie är en påhittig varelse. Hon blir lätt uttråkad. Hon är en räv blandad med en katt. Hon älskar att vara vi en sjö och plaska. Hon är jätterädd för spindlar. Hon skulle vilja att det skulle finnas en människa som tar hand om henne. På vinter bor hon under ett träd med supermjuk mössa. Det var ljust ute men solen var inte uppe, träden hade tunga lass med snö på sig, snön glittrade på marken under Lusies tassar. Nästan allting runt henne var vitt, inga fåglar som kvittrade. Snorkfröken kom gående emot henne. Lusie frågade om hon tyckte om det vita. Non sa att den var okej. Lusie sa att hon själv tyckte om vintern, det var rolig då för att man kunde hoppa i stora snöhögar. Lusie sa att hon måste gå och sova nu så att hon ska hålla sig varm och gick bort.

”Följande dag vaknade jag i skogen som vanligt. solen sken, vattendroppar föll från trädensblad. Det hade regnat jag reste upp från min lilla håla. Luften doftade vått gräs och allt var bra tills det kom en okänd doft... Det brände min nos. Jag kunde inte helt tyda vad doften kom ifrån men något var inte helt rätt. Jag följde doften. Den ledde mig bara djupare in i skogen. Till slut kom jag fram till en skräckslagen katt. Jag ställde mig i en försvarsposition och var beredd för ett rejält slagsmål. Den okända katten vände sig om och hoppade till. ”Vem är du och vad gör du här?” frestar jag.

”Vem är du själv?” sa katten ”mitt namn är Sofie och jag bor en bit bort.”

”Jag är Lusie. Vad gör du här?” sa jag.

”Jag skulle bara gå på en promenad med min kompis när vi blev attackerade av ett par hundar som tog min kompis Sally.”

”Vänta lite, sa du hundar?” sa jag.

”Japp”

”Men jag vet var de har sina fångar” sa jag med glädje i rösten.

”Vet du?”

”Japp och de har inte ens någon vakt där” sa jag

”Då går vi dit!” sa Sofie.

De befriade hennes vän och allting var bra igen.

Natalie, 10 år

En resa till en ö

Det var en helt vanlig dag i landet underjorden. Trollkarlen övade på sin magi. Han hade en drake. En dag var han i biblioteket och hittade en bok. En bok som han aldrig skulle få se. Han tog den. Det var en bok med magiska formler. Han hittade en formel som han aldrig sett förut. Han testar formeln. Hans drake blir helt förvirrad för att det kommer fram en portal. De hoppar in. De hamnar i ett bibliotek, men inte detsamma som det är just var i. Det står Pargas bibliotek på en skylt. De har kommit i världen ovanpå. Plötsligt hörde de ett hårt ljud. Det är något slags rullande sak på fyra hjul, det står polisen på sidan.

Inifrån kommer människorna ut och tar fram vapen. Draken och trollkarlen börjar springa. Polisen sa ”varför hade du en drake med dig? De finns inte på riktigt!” Men draken och trollkarlen fortsatte springa. Polisen hoppade i den saken på fyra hjul och rullade efter dem. Trollkarlen och draken går in i R-kiosken, tar mat för sig utan att betala och far in i personalrummet. De tar ett paket utan lov och springer ut från bakdörren. Polisen har nu en större orsaka att jaga dem. Trollkarlen och draken springer till harstigen 2. Där bor en pojke och från hans källare far man till undermarkenvärld. De öppnar paketen. Där fanns jord som de behövde för att bygga en ny portal. Draken vrålar och är hungrig. Och så vaknar trollkarlen i sin säng.

Selim, 10 år

Nikkis dagbok, den fjärde

Jag kommer hem efter skolan och äter choklad med avokado.

Jag går till mitt rum och stänger dörren och sätter mig på sängen. Jag tar fram Nikkis dagbok 4 och börjar läsa. Luften fylls av marshmallows doft. Plötsligt står jag bredvid McKenzie.

Hon skriker på Nikki. Hon låste 3 personer i skåpet.

”Vad händer just? Ja, pappa sade att jag skulle föra Nikkis sångbok till bibban och hur skall jag nu komma härifrån? ÅÅÅ! Aaj! Kanske jag skall göra samma sak omvänt... Okey, nu börjar vi... åå... Hur hände det här? Jag är tillbaka i sängen och det var skönt. Och vad det är tungt att bokvandra!

Elin, 9 år

Anna i den gamla skolan

En rökande kista står i en gammal skola. När man går in i dörr D, lite åt höger och sen genom mittendörren, den står där. Den har funnits där i tvåtusen år. 1823 hade skolan bestämt dig för att stänga sina dörrar. Deras chef hade dött i en mystisk händelse som hade gjord alla rädda. Chefen hade gått på ett möte med en man som hade sagt att han ville prata om något viktigt. Ingen vet vem mannen är eller vad han ville. Ingen visste ens hur han såg ut. När det till slut tagit tre timmar hade en modig arbetare vågat öppna dörren. Bordet där chefen skulle haft sitt möte var tomt. Det låg bara en blodig gaffel på det. Varken chefen eller mannen var där, och fönstret var öppet. På tavlan stod det med blod "JAG KOMMER TILLBAKA". Alla som gått in blev skräckslagna. Dom informerade alla och bestämde sig för att stänga skolan för att detta inte skulle hända igen. Dörrarna har varit låsta sedan det.

Men en tonåring vid namnet Anna bröt sig in där en dag för att rymma från åskan. Hon gick in i rummet där kistan står. Hon försökte öppna nästa dörr. Folk hade tagit en säkerhetsåtgärd i fall någon skulle bryta sig, så den var så klart låst. Hon öppnade det med ett gem. Dörren öppnades och hon sprang in. Hon hade kallt. Hon kollade runt. Hon var van med att vara i gamla byggnader eftersom det fanns många sådana i området hon bodde i, men den här var extra konstig. Den såg också mycket äldre och rostigare ut än vad hon trodde. Det fanns ett hovavtryck på golvet i det smutsiga sandiga golvet. Hade en häst varit där inne på något sätt? Då måste någon tagit in den dit. Konstigt, tänkte Anna fundersamt. Hon fortsatte gå in. Hon gick vidare till en av korridorerna. Där var flera olika dörrar. Hon snurrade runt och sedan öppnade hon en dörr, men där var bara tomt nu. Anna kollade åt alla håll och kanter och såg bara tre dörrar. Anna gick försiktigt in i den högra dörren och kände hur hon föll. Föll tills det kändes som om hennes själ flög bort i farten. Hon skrek allt hon kunde. "Hjälp!"

Men inget hände. Hon började tappa hoppet och kollade på de smutsiga och rostiga väggarna innan hon stängde ögonen, redo att dö.

Anna vaknade mitt i allt, liggandes på ett sandigt golv. Hon hörde ett ljud, men det var inte tydligt. Hon öppnade ögonen försiktigt. Det var mycket ljusare än förut. Lampor lös rakt mot hennes ansikte. Hon hörde det konstiga ljudet igen. Och igen. Till slut märkte hon det. Tillsammans med henne i byggnaden måste det finnas en häst. Hon är hemskt rädd för hästar, de sparkar en utan att man kan göra något illa mot dem. En gång när hon var sex år gammal och såg en häst i ett stall så hände det och hon låg i sjukhus i fyra månader och hade ont. Efter det hade hon valt att aldrig gå nära en häst igen, eller ens tänka för mycket på dem. Hästen hördes igen. Anna satte sig upp och kollade runt. Rummet liknade ett som kunde finnas i vanligt hus. '1823' stod det på en tavla ovanför en fåtölj. Det var ganska tomt i mitten av rummet, och när Anna tittade runt såg hon att bara en sida av rummet var dekorerad. Något sådant hade hon aldrig sett. Hon steg upp. Rummet såg också dammig och gammalt ut, som om det stått tomt länge utan att ha varit rört. På väggen stod samma år i flera olika ramar runtom i rummet.

"1823..." mumlade Anna för sig själv.

"Det är tvåhundra år sen." sa en röst bakom Anna och hon hoppade till och kollade mot den som just pratat.

Det var en gammal dam med grått fluffigt hår som stack upp överallt. Hennes gammaldags kläder var trasiga och det såg ut som om hon inte ätit på många år.

"Vem är du?" frågade Anna och backade lite.

"Jag är Maja-Karin." svarade damen och gick fram mot Anna. "Jag är din mormors mormors mormors mormors mormors mormors mormors mormors. Jag har varit fast här jättelänge."

Maja-Karin gick mot kylskåpet som såg söndrigt ut. Hon öppnade det och visade tomma hyllor.

"Det enda jag äger än är ett gruskorn, en ande gav mig detta och berättade att det skulle hjälpa mig." sa Maja-Karin och tog upp ett gruskorn ur fickan.

"Den sa att om jag planterar det så kommer jag få evig lycka och frihet från detta rum. Men problemet är att jag inte har antingen kruka eller jord. Bara sand. Och smuts. Och rost."

"Men..." sa Anna och tittade omkring sig, "hur är det om du inte ska plantera det i antingen kruka eller jord?"

"Vad menar du nu?" frågade Maja-Karin och stirrade fundersamt på Anna. "Det går ju inte. Var ska alla rötter rymmas? Sötнос, förklara vad du menar."

"Har du provat kanske... sanden?" frågade Anna och tog gruskornet och sprang till en av sandhögarna på det rostiga golvet. Hon grävde ner det. "Har du vatten?"

"Några droppar jag sparat..." svarade Maja-Karin och tog en vattenkanna i hörnet av rummet. Hon gick fram. "Om det inte går då?"

"Var inte så o-positiv!" svarade Anna och tog vattenkannen och lät dropparna rinna ner. "Om det går får du evig lycka och kan fara ut härifrån."

En grön pinne började växa.

"Va..." sa Maja-Karin, "hur kunde jag inte tänka det här? Tack så himla mycket, mitt lill-barnbarn!"

Anna hade hunnit glömma att hon var släkt med Maja-Karin och nickade bara. En dörr dök upp och öppnades vid väggen, och det stod 'DIN FRIHET!' ovanför och en pil ner till dörren.

"Tack, tack så mycket!"

Maja-Karin sprang mot dörren. När hon gått igenom den hördes ett skrik. Sen var det tyst.

"Hallå?" ropade Anna. Dörren försvann.

"Vårt nästa experiment." sa en obekant röst. "Jag är din ande, om du tränar denna häst så kommer du få evig lycka och frihet från detta rum."

En svart häst dök upp mitt i rummet. Anna satt så stilla hon kunde.

"Om du vill ha hjälp får du vänta på att någon annan kommer in i skolan och hittar dig, men jag tvivlar, D67."

Det började lukta häst och Anna skrek lungorna ur sig när den svarta hästen sprang mot henne. En rökande kista uppenbarade sig och Anna sprang till den och gömde sig in. Ingen vet vad som hänt sen, men hon kommer kanske att vänta i kistan i tvåtusen år till före någon kommer och hjälper. Det kommer kanske att fortsätta på samma sätt säkert i flera miljoner år så länge byggnaden är kvar. Och det kommer faktiskt fler barn in i skolan nu och då. De går in i andra dörrar och andra konstiga saker händer...

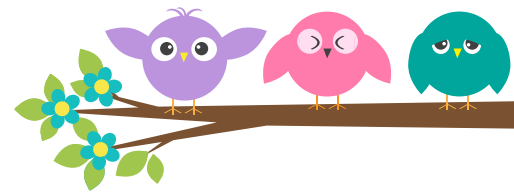
Tova, 9 år

På våren

Våren är full av dofter, solen skiner och påsken kommer med skattjakt, harar och häxor.

Den här sagan handlar om allting

Solen lyser, gräset växer
himlen är blå och molnig
allt är fint och vackert
man får äta jordgubbar
man får dricka saft
till slutet regnar det alltid
Veronica, 8 år

Solen

Det är soligt.
Påskharen hoppar runt i trädgården
och lägger ägg.
Det är soligt.
Jag går ut på gräset.
Jag går på äggjakt.
Påskharen har lämnat fem ägg.
Ellie, 7 år

Påskens hemligheter

En vacker vår, så vacker!

Soligt som solen, grönt gräs och vackra blommor.

Det är fint väder

löven är inte gula längre

och det regnar ibland

och snön smälter.

Det är vått

men det är roligt att leka i vattenpölar.

Man kan cykla

och man kan börja hugga träd.

Påskharen kommer, så spännande!

Påskägg, och man vet aldrig

vad påsken har för hemligheter

så var beredd!

Snart blir det sommar

man kan bada och sola sig.

Det är roligt att leka på sommaren

roligt att spela fotboll på sommaren,

snart blir det sommar!

Edward, 8 år

Påskdikt

Påskhäxan rider på sin kvast.

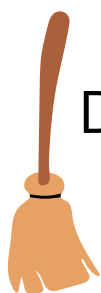

Det vet alla att inte ens musiken får henne fast.

När alla äter memma

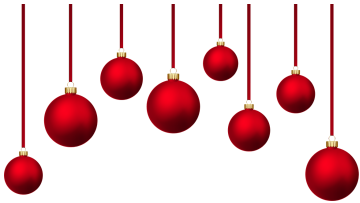
måste man stanna hemma.

Arsi, 9 år

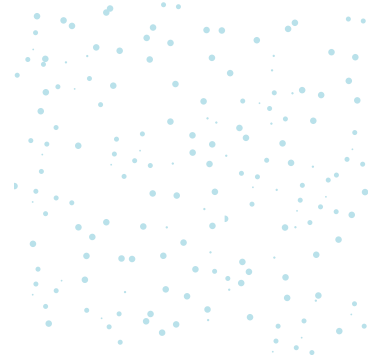
Bara tomten är vaken

Under vinterns nätter är det tyst och vitt... Vad händer om vi vaknar på natten? Vad hör och ser vi? Hur känns det?

På natten

Det prasslar, är det tomten?
En knackning på fönstret,
en kvist eller tomten?
Möss är hungriga på vintern.
Jag hör bilar köra förbi där ute,
motorcyklar har hårt ljud.
Ett glas faller
det går sönder.
Någon snarkar,
jag kan kanske gå och hämta godsaker nu.
Det är mörkt
eller så ser det ut härifrån,
jag ser ögonlock, vems?
Min säng, min lampa, min leksakslåda.
Marsvinet piper i rummet.
Familjen sover
när lillebror inte skriker.
Det är roligt att vara vaken på natten,
fast det kan finnas zombier här.
Det är vitt av snön där ute.
Men nu är jag trött
och jag vill fortsätta sova.

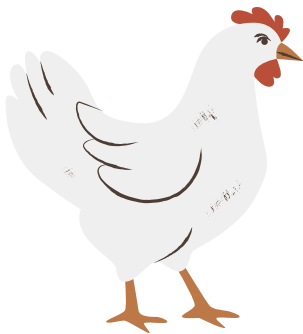
Ordpaddlarna

Och vad händer sen?

Tove Jansson ställde frågan, eleverna svarar...

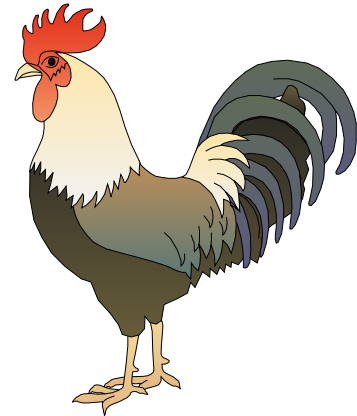
När klockan blev 7
kom tuppen upp
och sa kuckeli-ku
klockan är 7
och hönorna kom på en idé
att flyga.

De byggde en katapult
och flög upp i luften.
Melwin, 8 år

En mutanthöna kom till hönornas värld
en höra blev superrädd
tuppen dödar mutanthönan med ett svärd
alla far nu till sin bädd.

Arsi, 9 år

En Among-us i ett spel
springer omkring
och försöker gömma sig
medan han äter ost
och jagar.
Edward, 8 år